stito ꝯtinue post eā dyaconatum ⁊ sacer
dotiū ꝑbent q̄bꝰ ꝑstitis in vocē letabun
dā erūpūt dicētes. bn̄dictꝰ es dn̄e. eo ꝙ hi
ꝑsertim ordines inuitant̄ ad laudes Et
ꝑstant̄ citra euāgeliū. q꞉ moyses et aarō
leuitas in tabernacli misteriū ordinaue
rūt. ⁊ xp̄s. lxxij. ordinatos ad ꝑdicandū
misit. Debet āt legi ep̄la. s. rogamus ⁊c.
q̄ ē. ij. ad thes. ij. c. ab aliq̄ de ordiatis, die
ip̄a. q꞉ ep̄s dꝫ ꝑus ordinatos āmonere ⁊
postea ad maiorē āmonitōez ep̄laꝫ illis
tradere Preterea ordinatꝰ doctrinam
sibi in ordinatōe traditā ꝑ hꝰ se deduce
re in opꝰ ōn̄dit Et ꝓpt̄ eādē etiā ratōem
vnꝰ de nouit̄ ordinatis legit tūc euāgeli
uꝫ. Anno q̄ntodecimo. qđ ē lu. iij. c. Pꝰ
ep̄laꝫ etiā cātat̄ tractꝰ. q̄ siḡficat ḡuitateꝫ
q̄m sacratꝰ seu ordinatꝰ seruare dꝫ. ne in
suꝑbiā elatꝰ in laq̄os icidat dyaboli Cō
munio ē Exulta satis q̄ ē zacharie. ix. ca.

De quarta dominica aduentus domini

In quarta domi
nica aduētꝰ ꝑmū rn̄soriū ī no. ē
Caīte tuba. qđ ē suptū a iobele
Antiq̄tꝰ eī iudei canebāt tubis ad inui
tād hoīes ad nuptias et ad solēnitates
⁊ ad mouēdū castra Vn̄ nūc ꝑcipit dn̄s
ꝑlatis vt cātēt tubis inuitātes gētes ad
nuptias noui reg̃ q̄꞉ dies instāt scꝫ dies
natalis dn̄i in q̄ xp̄s desp̄ōsauit sibi hūa
nā naturam. ꝭm qđ dꝛ in psalmo Et ipse
tāq̄ꝫ spōsꝰ ꝓcedēs de thalamo suo Cani
te igit̄. q꞉ ꝓpe sunt nuptie Et ꝓpter ꝑmis
saꝫ cāꝫ cātores hac septimana altius soli
to vocē suā exaltāt in rn̄sorijs et introiti
bꝰ. vt si ꝑus sopore negligētie oppressi le
ctōibꝰ excitari noluimꝰ saltē vociferatō
nibꝰ ⁊ tumultu cātuū excitemur Siq̄dē
in octo ānis añ annū iubileū ꝑcepit dn̄s

canere tubis ꝑ ipiꝰ āni istātis leticia In
hac āt historia hꝰ dn̄ice ꝑtim ex ꝓphetis
ꝑtim ex euangelio ꝯpilata ꝯmunia vtri
usq̄ꝫ decātant̄ aduētꝰ. ⁊ ꝑsertim vocatio
gentiū declarat̄ ꝑ xp̄i aduētum. vbi in ꝑ
sona ap̄loꝝ vel doctorū dꝛ. Canite tuba
vocate gentes Sane gētilitas vidēs cel
ciatā fore diuinitatē in vtero v́ginis cla
mat ad eā in introitu dicēs ꝭm q̄sdaꝫ ec
clesias. Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito
p. t. hoc ē in filio in q̄ bn̄ ꝯplacuisti ex mi
libus ꝑpl̄i. qui fuit tuus ab initō mundi.
Etiō ꝯgratulatur alteri in epistola dicēs
ꝭm quasdam eccl̄as. Gaudete. que ē ad
phil. iiij. ca. Sed et iuxta ꝯsideratōnem
vteri virginalis cantat in graduali ꝓpe
dominum esse et celerem eius aduentuꝫ
In all̄a vero Veni dn̄e. et in offerenda.
Cōfortamini. et in ꝯmuniōe. Ecce virgo
desiderat et ꝯsolatur. ⁊ ꝯcludit cām ꝯso
latōis Porro ad ostēdendū desideriuꝫ
antiquoꝝ patrum. in fine aduētus can
tant̄. vij. antiphone vnaq̄ueq̄ꝫ ꝭm ordi
nem suū sua die vsq̄ꝫ ad natale q̄ icipiūt
ab o. Pria ē O sapientia ⁊c. Sūt āt. vij.
quia diriguntur ad christum in quo re
quieuit spiritus sapientie et intellectus
spiritus consilij et fortitudinis ⁊c. Per
que septem dona sue incarnationis no
bis gratiam ministrauit. prout in ipsis
septem antiphonis apparet Sunt etiaꝫ
vij. quia cantant̄ in designatione antiq̄
rum patrum. qui septenario seruientes
aduentum domini expectabant Unde
in omnibus dicitur veni. Vel septē sunt
propter septem dona spiritussancti. que
christus veniens largitus est mundo. et
per que expectantes illuminati sunt. Et
sunt omnes secundi toni. ꝑmo. quia q̄li
bet loquitur d̓ vtroq̄ꝫ aduētu Scđo q꞉
signant nobis geminā dilectōꝫ. s. dei ⁊ ꝓ

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-121/0344
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG